

havde forenet sig om en Finantslov, var jo Regeringen rede til at forelægge Resultatet for Kongen til Stadfæstelse, men Rigsdagen kunde ikke forenes om Vedtagelsen af en Finantslov, og derfor fik vi ingen. Saa vil jeg føie til det, som den ærede Ordfører sagde, at Rigsdagen kom til at lade det gaa: Lad os gaa med Undseelsens Skamfuldhed lade det gaa saa stille og lydøst, lader os liste os bort fra det paa Hofesøkker, thi der er ikke Noget at gjøre derved.

H. C. Hansen: Overfor det Spørgsmaal, som det ærede 4de kongevalgte Medlem (Fischer) rettede til mig: Existerer Statsrevisionen endnu? skal jeg svare: Ja, i den Forstand, hvori jeg har brugt Udtrykket i Betænkningen, maa den eksistere, og jeg har jo i saa Henseende en Autoritet for mig som Thingets høitærede Formand. Jeg har hverken sagt den sidste eller den kommende Statsrevision, men jeg har kun sagt: til fornøjet Behandling i Statsrevisionen. Naar det ærede Medlem endvidere rettede en Breidelse til mig, fordi en stor Del af det, der er anført i hin Betænkning, ikke er originalt, tror jeg ikke det ærede Medlem har større Berettigelse til denne Anke overfor mig end overfor Udvalgets Flertal, idet der ogsaa i Udvalgets Flertals Betænkning overfor hvert enkelt Punkt findes lange Citater af Statsrevisionens Betænkning. Jeg har heller ikke fremsat mine Bemærkninger, som om det var mine egne; der staar udtrykkelig, at det er Citater af Statsrevisionen. Naar det ærede Medlem fremdeles vilde nedlægge Protest mod mine Udtalelser om, at det

gjennem hele vort parlamentariske Liv var anerkjendt, at den Forstaaelse var rigtig, som var gjort gjældende i de af mig paa-beraabte Statsrevisoreres Betænkning, tror jeg heller ikke, det er berettiget; fordi et enkelt Medlem af Thinget til enhver Tid kan have en anden Anskuelse, er Reglen derved ikke omstødt, at denne Aerkjendelse har været den almindelige, og det, at vi ikke før have haft en midlertidig Finantslov af en saa lang Varighed, tror jeg ikke afgiver Vidnesbyrd om, at det er berettiget, hvad det ærede Udvalgs Flertal har paastaet. Det ærede Medlem anførte ikke noget nyt Bevis, men kun den Kjendsgjerning, at denne var længere end de andre, men det mener jeg ikke i og for sig er et Vidnesbyrd om, at den anden Forstaaelse er berettiget.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Jeg bemærker blot med Hensyn til Underændringsforslaget, som er skillet, at det følger af min tidligere Bemærkning, at der kan være Tvivl om, hvorvidt man overhovedet kan beslutte Tilbagejendelse til Statsrevisionen, selv i Overensstemmelse med det andet Thing. De Herrer, der have den Anskuelse, at man ikke kan det, maa selvfølgelig stemme imod en saadan Tilbagejendelse, jeende rent bort fra Sagens Realitet. At Mindretallet selv gaar ud fra Sagens Realitet, forstaar sig af sig selv.

Forslag af Udvalgets Mindretal:

Landsktinget beslutter at standse 1ste Behandling af Statsrevisorerne's Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1881—82 og at tilbagejende dette Statsregnskab til fornøjet Behandling i Statsrevisionen

forkastedes med 34 Stemmer mod 11.

Forslag af Udvalgets Flertal:

Med nedenstaaende Forbehold og Udtalelser frasiger Rigsdagen sig herved Ret til at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til Statsregnskabets for Finantsaaret 1881—82:

1. § 20. V. C. Uforudsete Udgifter.

Statsrevisorerne for 1882—83 ville have at behandle Spørgsmaalet om et Honorar af 150 Kr. til Arkitekt Amberg i Forbindelse med den paa § 26 II. som Nr. 5 opførte Post: Til Opførelse af en Embedsbolig i Thorshavn til Amtmanden paa Færøerne.